

[Aage Frandsen]

Undervisningsministeren talte om, at demokratiets værste fjende var en dårlig ledelse. Ja, det er da rigtigt, det vil jeg da også sige, men hvem siger, at det er automatik? Universiteterne er ikke gået nedenunder og hjem, fordi de har en ledelse, der er valgt af dem, der er der. Jeg tror ikke, der er nogen, der i dag påtænker at køre tilbage til det gamle system, man havde før 1968, med én ledelse osv. Hvorfor skulle universiteterne være specielt anderledes end andre uddannelsesinstitutioner? Er de anderledes end seminarierne, er de anderledes end de sociale højskoler, erhvervsskolerne osv.? Efter vores opfattelse er der ikke nogen forskel. Hvorfor skal vi ikke prøve?

Det er ikke os, der vil have en bestemt ordning, der skal trækkes ned over hovedet på hele uddannelsesområdet. Det er i virkeligheden jer, der afviser at gå særlig langt her, fordi der er en lovgivning i øjeblikket, som kun giver meget begrænsede muligheder og det igen er meget afhængigt af, hvorvidt en leder er interesseret i at delegere ud. Ét er, at man siger, at man godt kan delegere en række ting ud til selvforvaltning i institutionen, og så er det lederens ansvar, og så kan det være, at lederen finder på at delegere det ud, men hvis lederen ikke gør det, kunne det jo være, at det var en dårlig ledelsesform, og så skulle man måske prøve nogle andre.

Hr. Poulsgaard holdt sådan set en tale, som han kunne have holdt om et hvilket som helst forslag. Det er jo en fordel, hvis man holder en sådan tale, fordi man kan gentage det nogle gange. Til den vil jeg kun sige, at efter at dette samfund har puttet smør på brødet på den ene side, vil vi pege på plantemargarine som det nødvendige i fremtidens samfund.

Dette forslag koster ikke en krone, men giver de mennesker, som skal være omfattet af ordningerne, mulighed for selv at være med til at bestemme, hvordan tingene skal være, og det giver dem et medansvar for dem. I øjeblikket skærer man ned på nogle bestemte områder, og man har ikke indtryk af, at de institutioner, som bliver udsat for det, er særlig begejstret for det.

Jeg kan egentlig ikke forstå, at man ikke også fra de partiers side, som er interesseret i, at man omstrukturerer og omprioriterer inden for den offentlige sektor, ikke også er interesseret i at lade brugerne, lade de ansatte i langt højere grad deltage. Her kan man sige, at Information

er et godt eksempel, selv om jeg ikke mener, man skal efterleve den i den offentlige sektor. Netop fordi dagbladet Information har den styreform, det har, kan det overleve. Havde det haft en kapitalistisk styreform, var det gået nedenunder og hjem for lang tid siden. Havde det været inden for den offentlige sektor, havde man også skåret det væk for lang tid siden, for her har man ikke den fleksibilitet, som vi i virkeligheden mener man i langt højere grad kunne få, hvis man havde en langt større udstrækning af demokratiet.

Vi mener, at de forslag, som Socialdemokratiet og vi er kommet med, tilsammen i hvert fald kunne danne grundlag for, at også Det Radikale Venstre kunne være med til at lave noget i Uddannelsesudvalget, som bidrog til, at vi kunne komme et skridt videre i retning af demokrati.

Vi har ikke sagt, at vi med vores forslag har fundet det, som skal gennemføres, lige så vel som Socialdemokratiet heller ikke vil sige, at deres forslag skal gennemføres. Hvis intentionen er, at vi godt vil give større muligheder for demokrati og selvforvaltning inden for institutionerne, må man altså også give bedre rammer, end tilfældet er i dag, ikke specielt inden for folkeskolen, for dér kunne man nok leve med det, men inden for de andre uddannelsesområder, hvor der er meget få muligheder for, at man i virkeligheden kan gennemføre en reel selvforvaltning og demokrati.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Nej, så let skal hr. Aage Frandsen nu ikke slippe. Jeg forstod på udtalelserne, at hr. Aage Frandsen erkendte, at der var en vis begrænsning af forældrenes indflydelse.

Nu skal jeg fortælle hr. Aage Frandsen, hvad det her drejer sig om. I øjeblikket er der et skolenævn, som normalt består af syv forældre med stemmeret, og så deltager der normalt to lærerrepræsentanter, to elevrepræsentanter og en skoleleder uden stemmeret.

Det, SF nu foreslår, er, at forældreindflydelsen skal begrænses til at have fire repræsentanter ud af et organ på 15. Derfor er det med fuld berettigelse, at jeg i mit første indlæg kaldte dette et spark imod forældreindflydelsen i den danske folkeskole. Jeg kan ikke forstå, at SF virkelig mener dette.